

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การสร้างโปรแกรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้เขียน นางสาวพัชรมณท์ เจียมศักดิ์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมพ์มาศ ตาปัญญา ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์พรพิมล วรวิฑูริพงษ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างโปรแกรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทรายมูล อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน โดยทำการสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองได้เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเวลา 3 วัน วันละ 3 ชั่วโมง ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้รับการประเมินด้วยแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

Independent Study Title Construction of Emotion Quotient Developing Program
for Pratomsuksa 6 Pupils

Author Miss Patcharamon Jieamsak

Degree Maser of Science (Counseling Psychology)

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Pimmas Tapanya Chairperson

Assoc. Prof. Pompimol Worawutbuddhapongs Member

Abstract

The purpose of this research was to study the Construction of Emotion Quotient Developing Program for Pratomsuksa 6 Pupils on Pratom 6 students at Bansaimoon school, Chiangmai. Fifteen students at Bansaimoon School were randomly assigned into an experimental group, and 15 students into a control group. The experimental group participated in the program for 3 sessions. Each session consisted of activities for 3 hours. Pretest and post-test of the emotional quotient were administered to the subjects.

Application of t-test and ANCOVA to analyze data revealed that after the treatment, there was a significant increase of the emotional quotient mean scores in the experimental group at $p < .05$ level. There were no significant differences in the emotional quotient between pretest and post test in the control group. There were significant differences between the experimental group and the control group on the emotional quotient at $p < .05$ level.